

Arrest

**nr. 315 236 van 22 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1998.

1.2. Verzoeker dient op 22 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 6 oktober 2022 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 8 november 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Aalamkhel, district Hisarak, provincie Nangarhar. U bent geboren in 1998 en ging nooit naar school. Uw vader had een eigen voedingswinkel en toen u twaalf à veertien jaar oud was, nam u de winkel over van uw vader. De taliban opereerde vrij in uw dorp, en kwam bijna dagelijks naar uw winkel. Op een dag kwam de taliban weer naar uw winkel en vroegen u om thee. U bood hen thee aan en ze zaten voor uw winkel. Toen u de winkel 's avonds sloot, bleven ze voor uw winkel zitten. U ging naar huis en nog geen vijf minuten later gebeurde er een drone aanval. Na 30 minuten kwam de broer van uw schoonbroer bij u thuis en zei dat uw winkel in brand stond. Jullie gingen naar daar om het vuur te doven. Toen het vuur gedoofd was, gingen jullie terug naar huis. Toen u zich klaar aan het maken was om te gaan slapen, werd er plots hevig op de deur geklopt. De taliban kwam uw huis binnen en namen u mee naar buiten. Vervolgens zat u 5 à 10 minuten in de auto bij hen en daarna wandelden jullie nog zo'n 8 à 10 minuten. U werd geblinddoekt meegenomen naar een kamer in een huis, waar de taliban u ondervroeg en meermaals sloeg. U viel in een soort hol, waarna u bewusteloos werd. Toen u weer bij bewustzijn was, trapte er iemand de deur in. Er vielen commanders binnen van het Afghaanse leger, die u meedroegen naar buiten. U werd met het vliegtuig naar Jalalabad gebracht, vanwaar u met een ambulance naar het ziekenhuis werd gebracht. Na 10 à 15 dagen in het ziekenhuis kwam de broer van uw schoonbroer naar u in het ziekenhuis. Hij bleef vijf dagen bij u en vertelde dat uw vader had gezegd om niet naar huis te komen. Hij bracht u in contact met een vriend, die smokkelaar is en ging met u mee naar Kabul. U ging vanuit Kabul naar de smokkelaar in Nimroz. Toen de smokkelaar zag dat u niet goed kon lopen, zei hij dat u nog niet mee mocht omdat u fysiek niet in staat was om mee te gaan. U bleef nog twee maanden in Nimroz bij de smokkelaar en vertrok daarna uit Afghanistan.

U vertrok uit Afghanistan begin 2020 en reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Slovenië, Italië en Frankrijk. U arriveerde in België rond 20/06/2021 en diende uw verzoek om internationale bescherming in op 22/06/2021.

Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: een vaccinatiekaart van uzelf, foto's van uw verwoeste winkel, een medisch attest, de taskara van uw papa, een enveloppeomslag, foto's van uw dode vriend W. en video's van de brand bij uw winkel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaart dat uw winkel aangevallen werd door een drone, waarbij talibs om het leven kwamen. Hierdoor beschuldigde de taliban u ervan een spion te zijn. Het Commissariaat-generaal (CGVS) kan echter geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Zo dient er vooreerst te worden opgemerkt dat u verklaringen hebt afgelegd doorheen uw asielprocedure die uw algemene geloofwaardigheid als verzoeker van internationale bescherming aantasten. Zo ondernam u meermaals een manifeste poging tot leeftijdsfraude. Tijdens uw aanmelding bij DVZ op 22/06/2021 verklaarde u te zijn geboren op 31/12/2003. In Slovenië had u dan weer opgegeven dat u geboren was op 31/5/1999. Uit het leeftijdsonderzoek, uitgevoerd door DVZ op 13/07/2021, bleek dat u toen minstens 23 jaar was en dat deze leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt. Dit is een verschil van minstens 5 jaar tussen uw leeftijd op basis van uw beweerde geboortedatum en uw werkelijke leeftijd. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt u er nog een nieuwe leeftijd bij en verklaart u 20 à 21 jaar oud te zijn (CGVS p.4). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u volgens de leeftijdstest minstens 24 jaar oud bent, verklaart u: "Ik gaf ze mijn leeftijd, maar aanvaardden het niet." (CGVS, p.4). Het is duidelijk dat u geprobeerd hebt om de asielinstanties te misleiden over uw leeftijd en te doen geloven dat u minderjarig bent. Uw leeftijd is een essentieel element van uw identiteit en uw frauduleuze verklaringen doen daarom ook ernstige afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Daarnaast zorgt u er door uw verklaringen voor dat er een lacune is van minstens 3 à 4 jaar tussen uw beweerde leeftijd en uw werkelijke leeftijd ten tijde van de bedreigingsfeiten die

u zou hebben ondergaan zou in Afghanistan, wat bijgevolg ook afbreuk doet aan de aanname en geloofwaardigheid van deze feiten.

Naast het feit dat u in Slovenië een andere geboortedatum opgaf, gaf u er ook een andere naam op, namelijk A. A. (SIDUB document). Wanneer er u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wordt gevraagd wie A. A. is, verklaart u dat u het niet weet. Wanneer er u vervolgens wordt gevraagd waarom u zich in Slovenië heeft aangemeld las A. A., verklaart u dat u dat niet deed, maar dat u N. A. opgaf (CGVS, p.16). Dit vormt uiteraard geen verklaring voor het feit dat u in Slovenië weldegelijk A. A. opgaf als naam. Het feit dat u een andere naam opgaf, toont opnieuw uw bereidheid om te liegen tegen de asielinstanties en doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid als verzoeker van internationale bescherming.

Vervolgens dient er te worden opgemerkt dat het uw hele asielrelaas ontbreekt aan logica en aannemelijkheid. Zo verklaart u dat de taliban u ervan beschuldigde een spion te zijn (CGVS, p.17). De vraag is echter waarom de taliban u hiervan zou verdenken. U woonde in een regio die al sinds uw kindertijd gecontroleerd wordt door de taliban en de taliban kwam dan ook dagelijks langs in uw winkel. U gaf hen thee, voedsel, ze zouden koeken nemen en niet betalen (CGVS, p.17-18). De taliban wist dus wie u was, dat u een ongeschoolde jongeman bent met een klein winkeltje en dat u hen regelmatig (kosteloos) thee en voedsel gaf. Gezien uw profiel en het feit dat de taliban u al lang kende is het dan ook hoogst onwaarschijnlijk dat u een spion zou zijn. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom de taliban precies u ervan zou verdenken een spion te zijn, louter omwille van het feit dat uw winkel gebombardeerd werd terwijl de taliban daar aanwezig was en kort nadat u zelf vertrokken was. Te meer omdat bij het bombardement ook uw eigen winkel volledig werd verwoest. Deze winkel was al jarenlang in uw familie en vormde de belangrijkste inkomstenbron van het hele gezin (CGVS, p.9). Geconfronteerd met het feit dat het voor de taliban toch ook duidelijk moet zijn dat u niet mee aan de oorzaak zou liggen van de verwoesting van uw eigen winkel, heeft u geen duidelijke verklaring en antwoordt u naast de kwestie. Zo verklaart u: "Omdat ik hen de thee bracht en dronken thee in mijn shop en voor de rest weet ik het niet." En "Omdat de taliban in de banken zat en weet niet waarom ze zoiets doen, ze vermoeden dat ik spionage deed." (CGVS, p.21). Het feit dat de taliban u zou verdenken mist een totaal gebrek aan logica.

Verder is er ook te veel toeval gemoeid met de aaneenschakeling van incidenten in uw relaas om deze voor waar te kunnen aannemen. Zo wordt uw winkeltje vernietigd nog geen vijf minuten nadat u zelf naar huis gaat, maar op een moment dat de taliban daar wel nog steeds aanwezig is. Dezelfde nacht nog valt de taliban binnen in uw huis en ontvoert u. Sterker nog, kort na uw ontvoering vallen er commando's binnen op de plaats waar u wordt vastgehouden en wordt u alweer bevrijd en vervoerd naar een ziekenhuis in Jalalabad. Het valt niet te negeren dat dit een wel heel toevallige aaneenschakeling van incidenten is in nog geen 24 uur tijd. Wanneer er u wordt gevraagd of deze sequentie van evenementen niet heel toevallig is, verklaart u dat dat zo is in uw regio dat de commando's na 5 à 6 maanden een operatie doen (CGVS, p.21). Het is inderdaad plausibel dat er meerdere talibandoelwitten op eenzelfde nacht in een eenzelfde regio worden aangevallen, doch is de volgorde en de verschillende werkwijze waarop dit in uw relaas gebeurt wel zeer toevallig te noemen. Waarom zou één talibandoelwit met de grond gelijk worden gemaakt (met name het winkeltje van een burger), terwijl er op een andere plaats (met name een schuilplaats van de taliban) binnengevallen wordt en waar toevallige gevangenen kunnen worden gered. De hoeveelheid aan evenementen en de, voor u wel zeer gunstige, volgorde ervan bevat te veel toeval om voor waar te worden aangenomen en doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

Verder slaagt u er niet in om klaarheid te scheppen over de huidige toestand van uw familie die nog in Afghanistan verblijft. U verklaart dat u sinds uw vertrek uit Afghanistan met niemand contact hebt gehad, buiten de broer van uw schoonbroer (CGVS, p.27). Eerder had u nochtans verklaard dat u nog contact had gehad met uw moeder sinds uw vertrek, zo sprak u nog twee maanden geleden met haar (CGVS, p.7). Daarnaast zou u veel hebben geprobeerd om te praten met uw vader, maar liet uw familie dit niet toe: "Ik heb geen info over pa, weet niet of hij dood of levend is, als ik met hem wil praten zeggen ze: laat hem hij is geest verloren, gek, taliban nam hem door jou." (CGVS, p.6) U weet niet wanneer ze uw vader namen. Wel verklaart u dat de taliban hem vier of vijf keer zou hebben meegenomen: "Ze nemen hem, dan de maleks gaan daar naartoe en bevrijden hem, maar sinds hij geest is verloren, namen ze hem niet opnieuw." (CGVS, p.7). Hieruit valt dan ook logischerwijs af te leiden dat u zou weten dat uw vader terug thuis zou zijn. Echter, wanneer er u wordt gevraagd of uw vader dus thuis kan zijn op dit moment, verklaart u: "Ik weet het niet, hij kan thuis zijn, maar ben niet zeker, ze zeiden: laat hem, praat met mij." (CGVS, p.7). Het is niet geloofwaardig dat u contact zou hebben met uw moeder en de broer van uw schoonbroer, maar niet in staat zou zijn om basisinformatie over uw vader zijn toestand te verzamelen, zoals of uw vader nog leeft of thuis woont. Uit het feit dat u zo vaag en incoherent bent over de whereabouts van uw vader, kan dan ook niets anders geconcludeerd worden dan een weigering uit uw hoofde om het CGVS inzicht te geven in de toestand en verblijfplaats van uw vader in Afghanistan. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Ten slotte wordt de ongeloofwaardigheid van uw relaas nog verder benadrukt door enkele gewichtige tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u dat u samen met twee andere winkelluitbaters, W. en T., werd vastgehouden: "Hij was ook daar me mij dezelfde nacht toen taliban ons nam, ik en W. en T. waren samen gevangen gehouden." (CGVS, p.14). En ook even later verklaart u dat W. en T. met u gevangen waren genomen: "Ondertussen hoorde ik twee andere mannen, de twee vrienden van me W. en T., ze namen die twee uit de kamer en begonnen vragen te stellen..." (CGVS, p.17). Even later tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS weet u dan niet meer wat er met deze twee jongens is gebeurd. U ontkent dat u eerder hun namen heeft vermeld. U zei dat u tijdens uw gevangenschap van de stemmen hoorde dat er twee andere jongens waren, maar u kan niet zeggen wie het was (CGVS, p.22). Deze verklaringen zijn een hele ommezwaai die u maakt in uw relaas. Waar u eerder nog meerdere keren vermeldde dat W. en T. met u waren vastgehouden, weet u plots niet wie de andere jongens waren van wie u de stemmen hoorde tijdens uw gevangenschap. Het hoeft geen betoog dat dergelijk verschil in verklaringen met betrekking tot wie er wel of niet bij u zou zijn geweest tijdens uw gevangenschap de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder naar beneden haalt. Volledigheidshalve, wanneer uw verklaringen bij DVZ erbij worden genomen, kan er eveneens een opmerkelijke tegenstrijdigheid worden opgemerkt. Zo verklaarde u daar dat u een kledingwinkel had (verklaringen DVZ, randnr. 12). In uw CGVS vragenlijst verklaart u dan weer dat een winkel algemene voeding had (CGVS vragenlijst, randnr.5). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat u enkel voeding verkocht (CGVS, p.10). Wanneer u wordt geconfronteerd met dit verschil, verklaart u dat u geen kledingwinkel had en enkel praatte over de shop, niet over kleren (CGVS, p.27). Deze verklaring komt echter niet overeen met uw verklaringen zoals die werden neergeschreven bij DVZ en door u voor akkoord werden ondertekend. Het hoeft geen betoog dat er steeds een wezenlijk verschil is tussen een kledingwinkel en een voedingswinkel. In de lijn met uw voorgaande verklaringen, dient het CGVS dan ook te besluiten dat u de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondergraaft door deze tegenstrijdigheid.

Omwille van bovenstaande redenen kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en uw daarmee verbonden vrees om bij terugkeer naar Afghanistan beschuldigd te worden door de taliban van spionage.

De stukken die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De vaccinatiekaart van uzelf die u neerlegt bewijst niks meer dan uw identiteit en afkomst. De taskara van uw vader attesteert zijn identiteit en jullie familieband, die in deze beslissing niet ter discussie staat. De enveloppeomslag die u neerlegt, toont louter dat u post kreeg uit Afghanistan. Wat betreft de stukken die u voorlegde om aan te tonen dat uw winkel zou zijn vernield door een drone aanslag omdat de taliban voor uw winkel zat, namelijk twee foto's en vier video's, dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verhaal dat u als spion zou zijn beschouwd door de taliban omdat er talibs omkwamen voor uw winkel bij een drone aanval. Dergelijke stukken kunnen slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Voorts kan op geen enkele manier objectief worden vastgesteld dat het vernielde gebouw die in deze stukken te zien is uw winkel betreft. Wat betreft de foto's die u neerlegt van uw vriend W. dient te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier een persoonlijke band met de persoon op de foto's toont, zodat dit kan gaan om eender welke persoon, die daarnaast om eender welke reden om het leven kan zijn gekomen. Ten slotte attesteert uw medisch attest dat u verscheidene littekens hebt op uw lichaam, doch toont dit niet aan op welke manier u deze littekens zou hebben opgelopen. Er wordt geen geloof gehecht aan het asielrelaas dat u aflegt, zodat deze littekens tijdens eender welke gebeurtenis op eender welk moment kunnen zijn opgelopen. Ook de matige depressieve stoornis die het attest vermeldt, vormt geen substantieel bewijs voor de door u beweerde vervolgingsfeiten en kunnen opnieuw een andere oorsprong kennen.

Op 19 oktober 2022 ontving het CGVS via uw advocaat uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud. Deze bevatten enerzijds een verbetering van het moment van het laatste contact met uw vader, dewelke echter niet in twijfel wordt getrokken in deze beslissing, en anderzijds een verduidelijking bij uw vrij relaas wanneer u vertelde dat u samen met uw vrienden W. en T. werd vastgehouden door de taliban. U merkt op dat u tijdens uw vrij relaas niet duidelijk genoeg maakte dat u dént dat uw medegevangenen W. en T. waren, maar dat u hier niet zeker van bent. Het gaat hier echter om een loutere postfactum verklaring, die -zoals hierboven reeds beargumenteerd werd- onverzoenbaar is met de bewoording die u op twee verschillende momenten tijdens uw persoonlijk onderhoud gebruikt heeft. Het achteraf nuanceren van verklaringen die op zich niet voor interpretatie vatbaar zijn, is uiteraard niet in staat om voornoemde incoherentie te verklaren.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio getet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

Verzoeker begint met een theoretische uiteenzetting van de verschillende artikelen die hij geschonden acht.

In een eerste punt gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing aangaande de vluchtelingenstatus.

Verzoeker gaat in op zijn leeftijd volgens de leeftijdstest en wijst erop dat de manier waarop deze leeftijdstesten in België gebeuren bijzonder controversieel is. Wat betreft de andere naam die hij in Slovenië heeft opgegeven, stelt hij dat een vriend die een beetje Engels sprak zijn naam heeft ingevuld en hij hier geen aandacht aan heeft besteed omdat hij niet in Slovenië wilde blijven.

Verzoeker benadrukt dat hij de werkwijze van de taliban niet kan uitleggen en dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat de taliban over een bepaalde intelligentie en redelijkheid beschikken.

Wat betreft het toeval van de verschillende gebeurtenissen, wijst verzoeker erop dat het zoals de commissaris-generaal tevens zelf aangeeft, waarschijnlijk ging om een gecoördineerde actie die werd uitgevoerd in zijn regio.

Verzoeker geeft verder aan dat hij denkt dat zijn vader thuis is maar dit niet zeker weet omdat hij niet zelf met hem gesproken heeft. Hij bevestigt vervolgens dat hij wel degelijk contact had met zijn moeder, die bij de broer van zijn schoonbroer woont. Hij stelt dat hij dit detail even uit het oog was verloren, doordat het persoonlijk onderhoud meer dan vier uur had geduurd en emotioneel zeer zwaar was voor hem.

Hij verwijst verder naar de correcties van het persoonlijk onderhoud die hij heeft doorgegeven aan de commissaris-generaal, met betrekking tot W. en T. Hij bevestigt dat hij dacht dat het W. en T. waren die samen met hem werden vastgehouden. Verzoeker geeft ook aan dat hij wel degelijk een voedingswinkel had en geen kledingwinkel, wat fout genoteerd werd bij de DVZ.

Hij verwijst de commissaris-generaal zijn vluchtrelaas niet te analyseren. Hij wijst erop dat zijn verklaringen overeenkomen met het door hem neergelegde medisch attest. Hij vindt dan ook dat de commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht schendt.

Verzoeker gaat dan in op zijn verwestering. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om zijn situatie na de machtsovername door de taliban grondig te analyseren. Hij verwijst hierbij naar een arrest van de Raad van 31 maart 2022. Hij gaat ook in op een rapport van NANSSEN van oktober 2021 waarbij hij vaststelt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan alleen maar verslechterd en het aantal burgerslachtoffers zeer hoog blijft. Verzoeker stelt vervolgens dat de bestreden beslissing ingaat tegen het advies van de UNHCR van februari 2022. Hij wijst erop, onder verwijzing naar diverse landeninformatie, dat de situatie voor verwesterde Afghanen zeer gevaarlijk is geworden bij terugkeer waarbij zij te maken krijgen met vervolging door verschillende actoren. Hij benadrukt bovendien dat de taliban wel beloofd heeft om geen terugkeerders te straffen maar dat hier weinig waarde aan kan worden gehecht aangezien de taliban al enkele andere beloftes heeft gebroken. De commissaris-generaal baseert zich volgens verzoeker dan ook op een gedeeltelijke lezing van het EUAA-rapport waarbij hij nalaat andere beschikbare landeninformatie te consulteren. Verzoeker haalt vervolgens aan dat hij intussen een heel andere kledingstijl heeft, geen lange baard meer heeft en in zijn vrije tijd graag naar muziek luistert. Hij doet zijn best om Frans te leren. Hij leerde in België zelfstandig te zijn en acht het onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving. Hij praat ook met vrouwen.

Vervolgens gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker verwijst naar de richtlijnen van de UNHCR van februari 2022 en 2023 waarbij hij benadrukt dat de commissaris-generaal niet ingaat op deze bronnen. Hij stelt dat de commissaris-generaal naar nauwkeurige

en actuele informatie uit verschillende soorten bronnen moet verwijzen indien hij het advies van de UNHCR naast zich wil neerleggen, wat de commissaris-generaal hier niet heeft gedaan. Volgens verzoeker bestaat er ook geen intern vestigingsalternatief in Afghanistan. Verzoeker vindt het in strijd met de samenwerkingsplicht van het CGVS dat hij moet aantonen welke impact de machtsovername door de taliban heeft gehad op zijn individuele situatie in Afghanistan. Hij verwijst hiervoor naar een analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

Verzoeker gaat dan verder in op de humanitaire situatie in Afghanistan. Volgens verzoeker is door de machtsovername van de taliban de situatie in Afghanistan wel degelijk aanzienlijk verslechterd. Hij verwijst hiervoor naar diverse internationale rapporten. Hij analyseert vervolgens de toegang tot verschillende basisvoorzieningen met name gezondheidszorg, voedsel en water en gaat ook in op de werkgelegenheid in Afghanistan. Wat betreft de humanitaire situatie in Afghanistan, verwijst en citeert verzoeker uit internationale rapporten van het UK Home Office en 11.11.11 waarbij hij aanhaalt dat Afghanistan ook te maken kreeg met zware aardbevingen. Hij stelt dat uit de informatie die hij aanhaalt blijkt dat de taliban ofwel niet in staat is, ofwel onwillig is om maatregelen te nemen waaruit blijkt dat de humanitaire crisis overwegend te wijten is aan het handelen of nalaten daarvan van de taliban.

Verzoeker bespreekt vervolgens de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij verwijst hiervoor opnieuw naar een arrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat de situatie in Afghanistan nog steeds onstabiel is. De landeninformatie waarnaar wordt verwezen in het arrest stelt ook vast dat er moeilijkheden zijn met het bekomen van informatie. Verzoeker gaat eerst in op informatie met betrekking tot het geweld in Afghanistan. Hij stelt dat het geweld niet volledig verdwenen is en dat er nog altijd burgerslachtoffers vallen, ook na de machtsovername. Bovendien stelt verzoeker vast dat ISKP sinds de machtsovername het aantal aanslagen opdreeft en in meer provincies aanwezig is. Hij verwijst en citeert uit diverse rapporten waaruit dit blijkt. De situatie blijft volgens verzoeker dan ook extreem onzeker en volatiel. Hij citeert uit verschillende internationale rapporten waarin verschillende veiligheidsincidenten worden beschreven en waaruit blijkt dat het geweld in Afghanistan weer toeneemt. Verzoeker gaat dan in op de informatie die ter beschikking is over het gevoerde bewind door de taliban. Uit de landeninformatie blijkt, volgens verzoeker, dat het bewind dat in de praktijk gevoerd wordt strenger is dan de taliban oorspronkelijk had aangekondigd. Er werden verschillende grove mensenrechtenschendingen vastgesteld en het gebruik van lijfstraffen werd opnieuw ingevoerd. Verzoeker gaat dan in op zijn persoonlijke omstandigheden waarmee volgens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn rekening moet worden gehouden. Hij stelt dat hij een jonge man is die al een geruime tijd in Europa verblijft, wat volgens hem persoonlijke omstandigheden inhouden die het risico om slachtoffer te worden van ernstige schade versterken.

Ten slotte analyseert verzoeker de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarin verduidelijkt wordt wanneer socio-economische omstandigheden de vereiste drempel van ernst bereiken om te kunnen besluiten dat er sprake is van een onmenselijke behandeling en een schending van artikel 3 EVRM. Hij verwijst hiervoor naar een analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende documenten bij:

“3. Nansen, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek*, oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Talibanmachts-overname.pdf>.

4. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>

5. UNOCHA, *Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, 8 februari 2022, beschikbaar op: https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A_HRC_49_90_E.pdf.

6. OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/03/interactive-dialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LangID=E&NewsID=28218>.

7. World Food Programme (WFP), *'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*, 25 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories/ourpresence-hope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>.

8. United Nations, *Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-specialrepresentative-secretary-general-resident>.

9. U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*, februari

2022, beschikbaar op:

https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf.

10. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation, februari 2022, beschikbaar op:

https://www.ecoi.net/en/file/local/2068082/AFG_CPIN_Humanitarian_situation.pdf.

11. France 24, Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter, 8 november 2021, beschikbaar op: [https://www.france24.com/en/asia-pacific/20211108-](https://www.france24.com/en/asia-pacific/20211108-afghanistan-s-health-system-on-the-brink-as-taliban-confront-a-difficult-winter)

[afghanistan-s-health-system-on-the-brink-as-taliban-confront-a-difficult-winter](https://www.france24.com/en/asia-pacific/20211108-afghanistan-s-health-system-on-the-brink-as-taliban-confront-a-difficult-winter).

12. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation, februari 2022, beschikbaar op:

https://www.ecoi.net/en/file/local/2068084/AFG_CPIN_Security_situation.pdf.

13. La Libre, Les Afghans aussi méritent notre aide, 23 maart 2022, beschikbaar op:

<https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notreaide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>.

14. OSAR, Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation », 26 maart 2021, beschikbaar op:

https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslander

[berichte/Mittlerer_Osten_-](https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslander)

[_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf](https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslander).

15. Hasth-e-Subh Daily, U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in

Helmand Province, 8 april 2022, beschikbaar op:

<https://8am.af/eng/u-s-airstrike-on-aweapons-depot-kills-30-taliban-militants-in-helmand-province/>.

16. Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS, 25

april 2022. Beschikbaar op:

[https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/RAPPORT%20-](https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/RAPPORT%20-%20Juridische%20analyse%20beslissingen%20CGVS.pdf)

[%20Juridische%20analyse%20beslissingen%20CGVS.pdf](https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/RAPPORT%20-%20Juridische%20analyse%20beslissingen%20CGVS.pdf).

17. Nansen Note 2 – 22, Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees

Asielagentschap in Afghaanse dossiers, 23 juni 2022. Beschikbaar op:

<https://nansenrefugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-enEUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>.

18. 11.11.11 en UPINION, Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey

One Year after the Fall of Kabul, 11 augustus 2022. Beschikbaar op:

[https://11.be/sites/default/files/2022-](https://11.be/sites/default/files/2022-08/Report_Between%20a%20rock%20and%20a%20hard%20place_2022_11.11.11.pdf)

[08/Report_Between%20a%20rock%20and%20a%20hard%20place_2022_11.11.11.pdf](https://11.be/sites/default/files/2022-08/Report_Between%20a%20rock%20and%20a%20hard%20place_2022_11.11.11.pdf).

19. Foto van de winkel.

20. Mail aan Constats en antwoord."

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal heeft op 11 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022
- EUAA Afghanistan Country Focus van december 2023
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022,
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020,
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van 4 november 2022
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023
- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments van 2 februari 2024
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024

3.2. Verzoeker maakt op 12 september 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij ingaat op zijn medische en psychologische problemen. Hij gaat ook in op zijn verwestering en de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar. Hij voegt volgende stukken toe:

"1. Verslag VZW Constats;

2. Psychologisch attest dd. 11 juli 2023;

3. Bewijs van tewerkstelling

- a. 2022
- b. 2023
- c. 2024

4. *Inschrijvingsbewijs Nederlandse lessen*".

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een

beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden van verzoeker, leest de Raad in de bestreden beslissing als volgt terug: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoeker toont niet aan dat er bijzondere steunmaatregelen nodig waren, opdat hij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Er werd voor het persoonlijk onderhoud plaatsvond al aan verzoeker gevraagd, naar aanleiding van de vragenlijst inzake procedurele noden, of er omstandigheden waren die een impact zouden kunnen hebben op het verloop van het verzoek om internationale bescherming. Verzoeker heeft hier *“neen”* op geantwoord (zie AD, *“Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ”*). Ook bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud heeft verzoeker niet aangegeven dat hij kampte met dermate ernstige medische problemen, dat dit hem zou verhinderen om volwaardig deel te nemen aan de procedure. Verzoeker heeft bij zijn persoonlijk onderhoud weliswaar een medisch attest overgemaakt, om zijn littekens te tonen. In dit attest wordt tevens melding gemaakt van een matige depressieve stoornis (*“trouble dépressif modéré”*). Echter wordt in het medisch attest niets verder uiteengezet omtrent de impact van deze stoornis op de mogelijkheid om deel te nemen aan de procedure, noch worden er enige concrete steunmaatregelen gesuggereerd. Uit het attest kan dan ook niet worden afgeleid dat er zich bijzondere steunmaatregelen opdrongen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker ook gevraagd of hij de mogelijkheid had gehad om alles uit te leggen dat van belang was voor zijn verzoek om internationale bescherming en of hij de vragen en toelichting waarop hij bevestigend antwoordde (zie NPO, p. 28). Er werd hem ook gevraagd of hij zelf nog iets wilde toevoegen en hij heeft dit niet gedaan (zie NPO, p. 28). Tijdens het gehele persoonlijk onderhoud heeft verzoeker zijn psychologische problemen niet vermeld. Verzoeker concretiseert ook geenszins op welke wijze deze psychologische kwetsbaarheid hem zou hebben verhinderd om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. Het volstaat niet louter om op algemene wijze melding te maken van een psychologische problematiek. Ook uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen incidenten of problemen, gelinkt aan een psychologische kwetsbaarheid. Verzoekers advocaat werd op het einde van het persoonlijk onderhoud ook de mogelijkheid geboden om opmerkingen te formuleren (zie NPO, p. 28). In het licht van deze elementen, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde een nood aan bijzondere steunmaatregelen bestond.

4.5. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu*

bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad oordeelt dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door de taliban omdat zij hem ervan beschuldigen een spion voor de overheid te zijn. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming een medisch attest dd. 24 november 2021 neergelegd. Bij zijn aanvullende nota heeft verzoeker een medisch attest van Constats van 9 mei 2023 overgemaakt, evenals een psychologisch attest van 11 juli 2023.

5.1.3. Wat betreft de psychologische problematiek, herhaalt de Raad dat in het medisch attest van 24 november 2021 slechts zeer summier wordt aangegeven dat verzoeker lijdt aan een matige depressieve stoornis. Er wordt in dit medisch attest niet aangegeven of verzoeker hiervoor in behandeling is, noch wordt enige verduidelijking gegeven omtrent de wijze waarop deze diagnose werd gesteld. Het medisch attest verschaft dan ook onvoldoende inzicht in de oorzaken van deze depressieve toestand en de impact die deze toestand heeft op de behandeling en beoordeling van het vluchtrelaas.

5.1.4. Wat betreft het psychologisch attest van 11 juli 2023, wijst de Raad erop dat de psycholoog aangeeft dat verzoeker zich op consultatie heeft aangeboden, vanwege een lijden gelinkt aan de gebeurtenissen die hij verklaart te hebben meegemaakt in zijn herkomstland. Er wordt aangegeven dat verzoeker zich aanbiedt met een zware depressie, die zich vertaalt in een verlies van plezier, negatieve gevoelens, agitatie, minderwaardigheidsgevoel, verlies van energie, en dergelijke. In het attest wordt tevens aangegeven dat verzoeker een significante score behaalde op de PCL-5, een checklist inzake posttraumatisch stresssyndroom. Er wordt tevens een opsomming gegeven van de hieraan verbonden symptomen. De psycholoog geeft aan dat een psychologische opvolging aanbevolen is. In deze dient de Raad op te merken dat ook psychologisch attest eerder summier ingaat op verzoekers problematiek. Er wordt een beschrijving gegeven van de gestelde diagnose, doch er wordt onvoldoende inzicht verschaft in de oorzaken van deze depressieve toestand en de impact die deze toestand heeft op de behandeling en beoordeling van het vluchtrelaas. Er wordt ook niet gespecificeerd of verzoeker ook daadwerkelijk de psychologische opvolging heeft opgestart.

5.1.5. Verder dient de Raad op te merken dat de beide medische attesten, waarin wordt ingegaan op verzoekers psychologische toestand, niet actueel zijn. Het eerst vermelde attest dateert van 24 november 2021 en het bij de aanvullende nota neergelegde attest dateert van 11 juli 2023. Het meest recente attest dateert derhalve van meer dan één jaar geleden. Zoals hierboven reeds uiteengezet, wordt in het meest recente attest voorgesteld om psychologische begeleiding op te starten, doch er liggen geen stukken voor op grond waarvan kan worden vastgesteld dat verzoeker deze opvolging daadwerkelijk is opgestart, laat staan of hij deze actueel nog volgt. De Raad moet dan ook vaststellen dat de thans voorliggende stukken onvoldoende actueel en gedetailleerd zijn. Verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij geen meer recente of uitgebreide attesten kon overmaken.

5.1.6. In deze benadrukt de Raad alleszins ook dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de mentale gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen

psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. *In casu* stipt de Raad aan dat uit het voorgelegde attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten, nu blijkt dat de behandelende arts zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoeker en niet op een objectieve (medische) bron van informatie.

5.1.7. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan het neergelegde psychologisch attest, voor wat betreft de psychologische problematiek, slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

5.1.8. Dat verzoeker psychologisch kwetsbaar is, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geeft het attest geen uitsluitel over de specifieke oorzaak of context van verzoekers problemen. Uit het attest kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers psychische problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor zijn psychische problemen.

5.1.9. Evenmin kan uit het bijgebrachte psychologisch attest worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Er wordt weliswaar aangegeven dat verzoeker psychisch kwetsbaar is en symptomen heeft van posttraumatische stressstoornis en een depressie. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt evenwel niet dat verzoeker niet in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoeker kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoeker maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook geen melding van een psychologische toestand, die hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoekers psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoeker volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in zijn aanvullende nota zijn psychologische kwetsbaarheid te benadrukken, werpt verzoeker geen nieuw licht op deze beoordeling.

5.1.10. Ter staving van zijn vluchtrelaas heeft verzoeker volgende documenten voorgelegd: (i) zijn vaccinatiekaart; (ii) de taskara van zijn vader; (iii) een medisch attest dd. 24 november 2021; (iv) foto's van zijn winkel die verwoest zou zijn; (v) video's van de brand bij zijn voorgehouden winkel; (vi) foto's van zijn voorgehouden dode vriend W.; (vii) een envelopomslag; (viii) een foto van verzoeker in zijn voorgehouden winkel; (ix) mails naar VZW Constats en (x) een verslag van VZW Constats.

5.1.11. Wat betreft verzoekers vaccinatiekaart en de taskara van zijn vader, wijst de Raad erop dat dit louter zijn identiteit en deze van zijn vader bevestigt. Dit wordt niet betwist door de commissaris-generaal.

5.1.12. Wat betreft de foto's van zijn voorgehouden winkel die verwoest zou zijn, de video's van de brand bij zijn voorgehouden winkel, de foto van verzoeker in zijn voorgehouden winkel en de foto's van zijn voorgehouden dode vriend W., wijst de Raad erop dat dit niet meer en niet minder aan toont dan wat er op afgebeeld staat, met name een vernield gebouw, een gebouw dat in brand staat, verzoeker in een voedingswinkel en een persoon. Verzoeker toont hiermee niet aan dat hij in een voedingswinkel in Afghanistan werkte en dat deze vernield zou zijn door een droneaanval van de overheid. Uit de foto van zijn voorgehouden dode vriend W. kan ook niet afgeleid worden of het werkelijk om zijn vriend W. gaat en/of deze persoon werkelijk gedood zou zijn door de taliban.

5.1.13. Wat betreft het medisch attest en het verslag van VZW Constats, waarin verzoekers littekens worden vermeld, benadrukt de Raad dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen

ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde medisch stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels werden opgelopen. Zo kan een arts, rekening houdend met zijn bevindingen, uitspraak doen over de fysieke oorzaak van littekens of verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan evenwel nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden of context schetsen waarbij de littekens en verwondingen werden opgelopen noch uitspraak doen over de redenen waarom verwondingen en littekens werden toegebracht. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde fysieke en/of psychologische ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Samenvattend, kan uit het medisch attest en het verslag van VZW Constans aldus enkel worden afgeleid dat verzoeker verschillende littekens heeft en deze het gevolg zijn van slagen, doch kan niet worden afgeleid dat de opgelopen verwondingen daadwerkelijk verband zouden houden met zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker littekens heeft, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. De attesten geven geen uitsluitel over de specifieke oorzaak en omstandigheden van verzoekers verwondingen. Uit de attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers littekens en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn.

Verder kan er ook op gewezen worden dat verzoeker bij zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij na zijn redding door de commando's met een vliegtuig of helikopter werd overgebracht naar Jalalabad en vervolgens per ambulance werd overgebracht naar een ziekenhuis. Verzoeker verklaarde tevens dat enkel de broer van zijn schoonbroer hem in het ziekenhuis bezocht (zie NPO, p. 17, 23-25). In het verslag van VZW Constans staat echter vermeld dat verzoeker na zijn redding naar een dorp werd gebracht en in dit dorp werd verzorgd aan zijn verwondingen, alwaar zijn broer en schoonbroer hem zouden hebben bezocht.

5.1.14. Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijk geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.15. Na lezing van het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Meer bepaalt motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende problemen met de taliban, omdat: (a) verzoeker meermaals een poging tot leeftijdsfraude ondernam waarbij (i) hij in Slovenië een andere geboortedatum had opgegeven dan bij zijn aanmelding bij de DVZ; (ii) uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker op het moment van het onderzoek minstens 23 jaar was en mogelijks zelfs nog ouder, wat een verschil is van minstens vijf jaar met zijn verklaarde leeftijd; (iii) verzoeker bij het CGVS nog een andere leeftijd opgaf, met name dat hij 20 à 21 jaar was op het moment van het persoonlijk onderhoud; (iv) wanneer hij tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd wordt met de resultaten van het leeftijdsonderzoek, hij volhardt in zijn leeftijd zoals hij deze heeft opgegeven bij de DVZ en (v) door verzoekers verklaringen over zijn leeftijd er een lacune is van minstens 3 à 4 jaar tussen zijn beweerde leeftijd en zijn werkelijke leeftijd tijdens de vermeende problemen die zich zouden hebben voorgedaan in Afghanistan;

(b) verzoeker in Slovenië een andere naam A.A. opgaf, waarbij (i) gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud wie A.A. is, verzoeker stelde hem niet te kennen en (ii) vervolgens gevraagd waarom hij in Slovenië de naam A.A. opgaf, hij dit ontkende en stelde dat hij A. N. had opgegeven als naam;

(c) er vragen rijzen bij waarom de taliban verzoeker ervan verdenken een spion te zijn, waarbij (i) verzoeker in een regio woonde waar de taliban al sinds zijn kindertijd aan de macht waren en zij ook dagelijks langskwamen in zijn winkel; (ii) gezien het feit dat de taliban wist wie hij was, hem al lange tijd kende en hij hen regelmatig kosteloos thee en voedsel gaf, het hoogst onwaarschijnlijk zou zijn dat zij hem ervan verdenken een spion te zijn; (iii) er niet kan worden ingezien waarom de taliban precies verzoeker ervan zouden verdenken een spion te zijn louter omwille van het feit dat zijn winkel gebombardeerd werd terwijl de taliban daar aanwezig waren en kort nadat verzoeker zelf vertrokken was en (iv) verzoeker geen duidelijke verklaring had en naast de kwestie antwoordde wanneer hij geconfronteerd wordt met het feit dat het voor de taliban toch duidelijk moet zijn dat hij niet mee aan de oorzaak zou liggen van de verwoesting van zijn eigen winkel, de belangrijkste inkomstenbron voor zijn gezin;

(d) er te veel toeval is gemoeid met de verschillende gebeurtenissen in verzoekers vluchtrelaas waarbij (i) zijn winkel vernietigd werd minder dan vijf minuten na zijn vertrek naar huis, maar op een moment dat de taliban nog aanwezig waren; (ii) dezelfde nacht de taliban zijn huis binnenvielen en hem meenamen; (iii) kort na zijn

ontvoering er commando's binnenvielen op de plaats waar verzoeker werd vastgehouden door de taliban, zij hem bevrijdden en vervolgens vervoerden naar het ziekenhuis in Jalalabad; (iv) gevraagd of deze opeenvolging van gebeurtenissen niet heel toevallig lijkt, verzoeker verklaarde dat in zijn regio de commando's na vijf à zes maanden een operatie doen en (v) het plausibel is dat meerdere talibandoelwitten op eenzelfde nacht in eenzelfde regio worden aangevallen, doch de volgorde en de verschillende werkwijze waarop dit in zijn vluchtrelaas gebeurde wel zeer toevallig te noemen is;

(e) verzoeker er niet in slaagt de huidige toestand van zijn familie die nog in Afghanistan verblijft, te verduidelijken, waarbij (i) hij verklaarde dat hij sinds zijn vertrek uit zijn land van herkomst met niemand meer contact had, buiten de broer van zijn schoonbroer maar eerder had verklaard dat hij nog contact had gehad met zijn moeder na zijn vertrek en (ii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker contact zou hebben met zijn moeder en de broer van zijn schoonbroer, maar niet in staat zou zijn om basisinformatie over zijn vaders toestand te verzamelen, zoals of zijn vader nog in leven is en of hij thuis verblijft;

(f) er verschillende tegenstrijdigheden zijn in verzoekers vluchtrelaas, waarbij (i) hij verklaarde samen met twee andere winkeluitbaters, W. en T. te zijn vastgehouden, maar later verklaarde dat hij niet wist wat er met deze jongens was gebeurd en hij tijdens zijn gevangenschap stemmen hoorde van twee jongens maar hij niet wist wie dit waren; (ii) verzoeker bij zijn registratie bij de DVZ verklaarde een kledingwinkel te hebben gehad terwijl in de CGVS vragenlijst staat dat hij verklaarde een voedingswinkel te hebben en (iii) geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, verzoeker verklaarde dat hij geen kledingwinkel had en enkel praatte over de shop, niet over kleren.

5.1.16. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.17. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.18. Wat betreft de vaststellingen inzake verzoekers leeftijd, wijst de Raad erop dat de Dienst Voogdij en de FOD Justitie op 13 juli 2021 een leeftijdsonderzoek heeft verricht, waarbij verzoekers werkelijke leeftijd werd geschat op 23,0 jaar waarbij ze aangeven dat verzoekers werkelijke leeftijd waarschijnlijk nog hoger ligt (zie, AD CGVS, "beslissing Dienst Voogdij"). Dit leeftijdsonderzoek wijst aan dat verzoeker bij de registratie van zijn beschermingsverzoek alleszins niet minderjarig was, zoals hij bij binnenkomst heeft voorgehouden. Er ligt zelfs een verschil van minstens vijf jaar tussen verzoekers beweerde leeftijd op basis van zijn geboortedatum en zijn minimumleeftijd op basis van het leeftijdsonderzoek.

Verzoeker stelt de leeftijdstest die zijn minderjarigheid betwist in vraag. Hij betoogt dat er in de medische, juridische en psychologische wereld geen twijfel over bestaat dat de medische leeftijdstesten bijzonder nauwkeurig zijn.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, minstens toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de commissaris-generaal zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast.

Daarnaast werd verzoeker gehoord op het CGVS, niet alleen omtrent zijn vluchtrelaas, maar ook omtrent zijn identiteit – waaronder zijn leeftijd – en de door hem bijgebrachte documenten. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op dit leeftijdsonderzoek (NPO, p. 4). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker hier nog een andere leeftijd opgaf, met name 20 à 21 jaar. Ook in Slovenië gaf verzoeker een andere geboortedatum op met name, (...) mei 1999. De opgegeven leeftijd is een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij hier waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt, *quod non in casu*. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat de vaststellingen inzake het leeftijdsonderzoek allerminst bijdragen tot de algehele geloofwaardigheid.

5.1.19. Verzoeker gaf niet alleen een andere geboortedatum, maar ook een andere naam op in Slovenië. De Raad wijst er in dit verband op dat de verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht is om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving

van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. *In casu* stelt de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker andere identiteitsgegevens heeft opgegeven in Slovenië. Door louter te stellen dat hij werd mishandeld, aangevallen door honden, geen bijstand kreeg van een tolk en een vriend van hem zijn achternaam voor hem heeft opgegeven, slaagt verzoeker er niet in de vastgestelde tegenstrijdigheid te verschonen. Er kan van verzoeker, een volwassen man, immers worden verwacht dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Verzoekers naam vormt een essentieel element van zijn identiteit en dit betreft een kernelement voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij dit in direct verband staat met zijn algehele geloofwaardigheid. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen omtrent zijn identiteit in Slovenië en in België allerminst bijdragen tot zijn algehele geloofwaardigheid.

5.1.20. Wat betreft de redenen waarom verzoeker door de taliban als een spion werd beschouwd, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Zo verklaart u dat de taliban u ervan beschuldigde een spion te zijn (CGVS, p.17). De vraag is echter waarom de taliban u hiervan zou verdenken. U woonde in een regio die al sinds uw kindertijd gecontroleerd wordt door de taliban en de taliban kwam dan ook dagelijks langs in uw winkel. U gaf hen thee, voedsel, ze zouden koeken nemen en niet betalen (CGVS, p.17-18). De taliban wist dus wie u was, dat u een ongeschoolde jongeman bent met een klein winkeltje en dat u hen regelmatig (kosteloos) thee en voedsel gaf. Gezien uw profiel en het feit dat de taliban u al lang kende is het dan ook hoogst onwaarschijnlijk dat u een spion zou zijn. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom de taliban precies u ervan zou verdenken een spion te zijn, louter omwille van het feit dat uw winkel gebombardeerd werd terwijl de taliban daar aanwezig was en kort nadat u zelf vertrokken was. Te meer omdat bij het bombardement ook uw eigen winkel volledig werd verwoest. Deze winkel was al jarenlang in uw familie en vormde de belangrijkste inkomstenbron van het hele gezin (CGVS, p.9). Geconfronteerd met het feit dat het voor de taliban toch ook duidelijk moet zijn dat u niet mee aan de oorzaak zou liggen van de verwoesting van uw eigen winkel, heeft u geen duidelijke verklaring en antwoordt u naast de kwestie. Zo verklaart u: “Omdat ik hen de thee bracht en dronken thee in mijn shop en voor de rest weet ik het niet.” En “Omdat de taliban in de banken zat en weet niet waarom ze zoiets doen, ze vermoeden dat ik spionage deed.” (CGVS, p.21). Het feit dat de taliban u zou verdenken mist een totaal gebrek aan logica.”* Verzoeker betoogt dat hij de denkwijze van de taliban niet kan uitleggen. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal de taliban verkeerdelijk een bepaalde intelligentie en redelijkheid toeschrijft. In deze benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Door louter te volharden in zijn verklaringen en te stellen dat hij de werkwijze van de taliban niet kan verklaren, plaatst verzoeker de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal niet in een ander daglicht.

5.1.21. De commissaris-generaal wordt verder bijgetreden waar hij op pertinente wijze vaststelt dat: *“Verder is er ook te veel toeval gemoeid met de aaneenschakeling van incidenten in uw relaas om deze voor waar te kunnen aannemen. Zo wordt uw winkeltje vernietigd nog geen vijf minuten nadat u zelf naar huis gaat, maar op een moment dat de taliban daar wel nog steeds aanwezig is. Dezelfde nacht nog valt de taliban binnen in uw huis en ontvoert u. Sterker nog, kort na uw ontvoering vallen er commando's binnen op de plaats waar u wordt vastgehouden en wordt u alweer bevrijd en vervoerd naar een ziekenhuis in Jalalabad. Het valt niet te negeren dat dit een wel heel toevallige aaneenschakeling van incidenten is in nog geen 24 uur tijd. Wanneer er u wordt gevraagd of deze sequentie van evenementen niet heel toevallig is, verklaart u dat dat zo is in uw regio dat de commando's na 5 à 6 maanden een operatie doen (CGVS, p.21). Het is inderdaad plausibel dat er meerdere talibandoelwitten op eenzelfde nacht in een eenzelfde regio worden aangevallen, doch is de volgorde en de verschillende werkwijze waarop dit in uw relaas gebeurt wel zeer toevallig te noemen. Waarom zou één talibandoelwit met de grond gelijk worden gemaakt (met name het winkeltje van een*

burger), terwijl er op een andere plaats (met name een schuilplaats van de taliban) binnengevallen wordt en waar toevallige gevangenen kunnen worden gered. De hoeveelheid aan evenementen en de, voor u wel zeer gunstige, volgorde ervan bevat te veel toeval om voor waar te worden aangenomen en doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.” Verzoeker stelt dat het zeer waarschijnlijk is dat de autoriteiten verschillende acties vlak na elkaar hebben uitgevoerd in plaats van lukraak acties te doen, wat door de commissaris-generaal in zijn beslissing ook wordt bevestigd. Hij wijst erop dat het ook mogelijk is dat het gewoon toeval was. In deze benadrukt de Raad opnieuw dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoeker toe om de feiten die hij aanhaalt en waarop hij zijn vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de aaneenschakeling van de door hem geschetste gebeurtenissen allemaal plaatsvonden in een tijdspanne van 24 uur, waarbij de volgorde en werkwijze hem zeer gunstig uitkomen. Uit de door verzoeker geschetste omstandigheden, blijkt zo ook dat de commando's op de hoogte waren van de schuilplaats van de taliban, zodat het logischer is dat deze commando's de talibanleden zouden aanvallen op deze schuilplaats – zoals zij later ook gedaan hebben – in plaats van een grootschalige aanval uit te voeren in de nabijheid van burgers.

5.1.22. Wat betreft het contact met zijn familie, stelt verzoeker dat hij gelooft dat zijn vader thuis is en dat hij uit wat zijn familie hem vertelde, afleidde dat zijn vader nog leeft. Hij wijst erop dat hij dit echter niet kan bevestigen omdat hij zijn vader niet zelf heeft gesproken. De Raad wijst erop dat verzoeker wel degelijk verklaarde dat zijn beide ouders nog in leven zijn, maar dat zijn vader zijn geest verloor (zie NPO, p. 5). Hij gaf hier niet aan dat hij niet zeker wist of zijn vader nog leefde. Verder kan er op worden gewezen dat het onaannemelijk is dat zijn familie hem niets zouden willen vertellen over de toestand van zijn vader. Er kan immers verwacht worden dat zijn moeder en de broer van zijn schoonbroer verzoeker wel degelijk informeren of zijn vader nog leeft of niet en/of hij thuis is of niet. Verder bevestigt verzoeker dat hij ook contact heeft met zijn moeder en verduidelijkt hij dat zij bij de broer van zijn schoonbroer inwoont. Het is via de broer van zijn schoonbroer dat hij zijn moeder soms kan bereiken. De Raad wijst er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud wel degelijk verklaarde dat hij soms contact had met zijn moeder en hier niet verklaarde dat dat via de broer van zijn schoonbroer was die tevens bij hen inwoont (zie NPO, p. 7). Waar verzoeker stelt dat hij dit niet vermeld heeft omdat dit bevestigd werd op het einde van het persoonlijk onderhoud na vier uur gehoord te zijn en hij uitgeput was, wijst de Raad erop dat bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd om op te sommen wie er allemaal in zijn huis woonde (zie NPO, p. 4-5). Verzoeker vermeldde de broer van zijn schoonbroer toen niet (zie NPO, p. 5). Er werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud ook gevraagd waar de broer van zijn schoonbroer woonde en verzoeker verklaarde toen dat hij bij zijn eigen gezin woont, maar dichtbij zijn gezin (zie NPO, p. 8). Hij kan dan ook niet geldig voorhouden dat zijn moeder bij zijn schoonbroer woont maar dat hij dit vergeten was te vermelden bij het persoonlijk onderhoud. Waar verzoeker nog stelt dat het om een detail gaat, wijst de Raad erop dat er van verzoeker, een volwassen man, wel degelijk verwacht mag worden dat hij coherente verklaringen aflegt over zijn familie en hun verblijfplaatsen. Dat hij hierin niet slaagt, doet ernstig afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

5.1.23. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij waar hij tegenstrijdigheden vaststelt in verzoekers verklaringen over W. en T. en over welke winkel hij juist had in Afghanistan. Hij stelt dat: *“Zo verklaarde u dat u samen met twee andere winkeluitbaters, W. en T., werd vastgehouden: ‘Hij was ook daar me mij dezelfde nacht toen taliban ons nam, ik en W. en T. waren samen gevangen gehouden.’ (CGVS, p.14). En ook even later verklaart u dat W. en T. met u gevangen waren genomen: ‘Ondertussen hoorde ik twee andere mannen, de twee vrienden van me W. en T., ze namen die twee uit de kamer en begonnen vragen te stellen...’ (CGVS, p.17). Even later tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS weet u dan niet meer wat er met deze twee jongens is gebeurd. U ontkent dat u eerder hun namen heeft vermeld. U zei dat u tijdens uw gevangenschap van de stemmen hoorde dat er twee andere jongens waren, maar u kan niet zeggen wie het was (CGVS, p.22). Deze verklaringen zijn een hele ommezwaai die u maakt in uw relaas. Waar u eerder nog meerdere keren vermeldde dat W. en T. met u waren vastgehouden, weet u plots niet wie de andere jongens waren van wie u de stemmen hoorde tijdens uw gevangenschap. Het hoeft geen betoog dat dergelijk verschil in verklaringen met betrekking tot wie er wel of niet bij u zou zijn geweest tijdens uw gevangenschap de geloofwaardigheid van uw relaas nog verder naar beneden haalt. Volledigheidshalve, wanneer uw verklaringen bij DVZ erbij worden genomen, kan er eveneens een opmerkelijke tegenstrijdigheid worden opgemerkt. Zo verklaarde u daar dat u een kledingwinkel had (verklaringen DVZ, randnr. 12). In uw CGVS vragenlijst verklaart u dan weer dat een winkel algemene voeding had (CGVS vragenlijst, randnr.5). Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat u enkel voeding verkocht (CGVS, p.10). Wanneer u wordt geconfronteerd met dit verschil, verklaart u dat u geen kledingwinkel had en enkel praatte over de shop, niet over kleren (CGVS, p.27). Deze verklaring komt echter niet overeen met uw verklaringen*

zoals die werden neergeschreven bij DVZ en door u voor akkoord werden ondertekend. Het hoeft geen betoog dat er steeds een wezenlijk verschil is tussen een kledingwinkel en een voedingswinkel. In de lijn met uw voorgaande verklaringen, dient het CGVS dan ook te besluiten dat u de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondergraaft door deze tegenstrijdigheid.” Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar de correcties die hij heeft doorgestuurd na het persoonlijk onderhoud en stelt dat hij na een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud beseftte dat zijn allereerste toelichting over W. en T. niet de vereiste nuance bevatte. Hij vindt dan ook dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid. Met deze verklaringen slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat hij wel degelijk twee keer verklaarde dat twee andere winkeluitbaters W. en T. samen met hem werden vastgehouden bij de taliban (zie NPO, p. 14 en 17) en later zijn verklaring aanpaste en stelde dat hij twee stemmen hoorde maar niet wist van wie deze stemmen waren (zie NPO, p. 22). Door na het persoonlijk onderhoud deze verklaringen aan te passen, slaagt verzoeker er niet in deze tegenstrijdigheid te verschonen. Waar hij nog aanhaalt dat de *protection officer* op dit punt onredelijk aandrong, wijst de Raad erop dat uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niet blijkt dat de *protection officer* hem probeerde dingen te laten zeggen of onredelijk veel vragen hierover aan verzoeker stelde. Waar verzoeker nog stelt dat hij niet heeft verklaard dat hij een kledingwinkel had, dat dit fout genoteerd werd bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming bij de DVZ, dat hij hiervan geen afschrift heeft ontvangen en dat hem dit niet werd voorgelezen, wijst de Raad erop dat uit “Verklaring DVZ” wel degelijk blijkt dat zijn verklaringen hem werden voorgelezen in het Pashtou. In dit verslag werd verzoeker tevens attent gemaakt op het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen. Door zijn handtekening onder het verslag te plaatsen, heeft verzoeker verklaard akkoord te zijn met de verklaringen, zoals deze werden opgetekend. Bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud, heeft verzoeker ook bevestigd dat het interview bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming goed is verlopen (zie NPO, p. 4). In deze omstandigheden, kan verzoeker thans in zijn verzoekschrift niet zonder meer poneren dat DVZ zijn verklaringen incorrect heeft genoteerd of dat er verwarring over bestond.

5.1.24. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.25. Het geheel aan documenten en verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, acht de Raad de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Gelet op bovenstaande blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

5.1.26. Verzoeker maakt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota melding van een vrees voor vervolging, vanwege het verhoogd risico om bij een terugkeer te worden beschouwd als ‘verwesterd’, omwille van zijn verblijf in Europa.

5.1.27. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding

gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij

worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of

niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 57-61).

5.1.28. De Raad herhaalt vooreerst dat het louter hebben verbleven in een Westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde Westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – in beginsel geen afdoende reden is om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen waarom dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl, hem in dermate negatieve aandacht van de taliban brengt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Tevens komt het aan verzoeker toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd.

5.1.29. Het louter verwijzen naar zijn verblijf van enige tijd in Europa, volstaat aldus niet om een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer aan te tonen. Verzoeker voegt bij zijn aanvullende nota weliswaar loonfiches toe, waaruit blijkt dat verzoeker alhier aan het werk was. Tevens legt verzoeker een attest van Nederlandse lessen voor, waaruit blijkt dat verzoeker een cursistenummer heeft en zich twee keer heeft ingeschreven voor de lessen “Open alfa NT2”. Dit zijn lovenswaardige elementen en tonen aan dat verzoeker zich inzet om mee te draaien in de samenleving, doch er moet worden vastgesteld dat deze elementen op zich nog niet voldoende zijn opdat kan worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk is verwesterd, dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Evenmin volstaan deze elementen opdat kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd. Minstens concretiseert verzoeker onvoldoende waarom dit wel zo is. De Raad stelt vast dat niet meer voorligt dan loonfiches en inschrijfformulieren van Nederlandse lessen van 2024. Uit deze stukken kan niets worden afgeleid met betrekking tot de manier waarop verzoeker zich al dan niet openstelt in de Belgische samenleving en de repercussies dat dit heeft op zijn persoon. Verzoeker schetst geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf en activiteiten alhier op de consequenties bij een terugkeer, met name waarom hij hierdoor in een situatie komt dat hij dermate onder de negatieve aandacht van de taliban komt, wegens een (gepercipieerde) verwestering, en niet in staat is zich te conformeren aan de binnen de Afghaanse samenleving geldende regels en normen.

De duur van zijn verblijf in België sinds juni 2021, *in casu* drie jaar, is verder niet van die aard dat kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden, ook al zijn deze intussen aangescherpt. Verzoeker was immers reeds meerderjarig op het moment dat hij Afghanistan verliet, zodat kan worden aangenomen dat hij al een zekere maturiteit had en gevormd

was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, ook al zijn deze intussen aangescherpt, en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een terugkeer. Minstens concretiseert verzoeker onvoldoende waarom dit zo zou zijn. Verzoeker heeft bovendien nog een familiaal netwerk in Afghanistan, met name zijn vader, moeder, zussen, broers en de broer van zijn schoonbroer, waarbij hij met de broer van zijn schoonbroer en zijn moeder nog contact onderhoudt, zodat hij zich desgevallend bij hen kan informeren omtrent de huidige geldende regels en normen (zie NPO, p. 6, 7 en 27).

5.1.30. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

5.1.31. Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van verzoeker naar algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door hun familie worden verstoten omdat zij met schaamte en mislukking worden geassocieerd. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA “Guidance Note” van januari 2023, die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofdte sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

5.1.32. In zoverre verzoeker nog gewag maakt van het leven onder talibanbewind, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en lijfstraffen, willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde landeninformatie bevestigen dat praktijken van buitensporige bestraffingen nog steeds plaatsvinden, en dat het talibanregime zeer repressief is, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat elke Afghaan die vanuit Europa terugkeert zal worden gevisieerd of onderworpen aan vervolging of onmenselijke of vernederende behandelingen, noch brengt verzoeker informatie bij die daar heden doet toe besluiten. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

5.1.33. Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

5.1.34. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de richtlijn 2011/95/EU (voorheen de oude artikelen 2(e) en 15 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming).

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het risico moet echt zijn, en dus werkelijk en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip *“ernstige schade”* door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, volstaat de vaststelling dat verzoeker op deze grond geen subsidiaire bescherming vraagt.

5.2.3. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip *“ernstige schade”* in dit artikel heeft betrekking *“op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerevijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precare socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals

ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door de commissaris-generaal, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

5.2.4. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

Verzoeker verwijst naar het standpunt van NANSSEN, dat de huidige situatie in Afghanistan vergelijkt met de situatie in Somalië, ten tijde van het arrest Sufi en Elmi. Dit standpunt kan niet worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest Sufi en Elmi is er heden in Afghanistan wel degelijk een de-factoregering aanwezig, met de-factoministers en de-factofunctionarissen (EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in het arrest Sufi en Elmi. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest Sufi en Elmi wel het geval was. Tevens wordt in het arrest Sufi en Elmi nergens verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan, ondanks verzoekers beweringen daaromtrent. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest Sufi en Elmi werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden IGO's of NGO's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Voor zover verzoeker aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven nu de vroegere donorlanden geen zaken willen doen met de taliban-regering, die door geen enkel land erkend wordt, en de taliban weigeren tegemoet te komen aan de internationale voorwaarden, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoefde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. Voorts is de Raad van mening dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

5.2.5. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

5.2.6. Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.7. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevonden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als "meest actieve groep" tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als "veel minder actief dan in 2022". (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5)

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7)

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618

veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen.

'*Explosive remnants of war*' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats. (EUAA *Country Guidance Afghanistan, mei 2024*, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als "explosies/geweld op afstand". In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('*Explosive remnants*') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als "gevechten", 33 als "explosies/geweld op afstand" en 105 als "geweld tegen burgers" (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van “minstens” 17 doden en ‘tientallen’ gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6)

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio’s van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio’s zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 41 en EUAA *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023 nog steeds actueel.

5.2.8. Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Paktia geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

5.2.9. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift nog verwijst naar arresten van de Raad, dient te worden benadrukt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, te meer daar er thans meer informatie voorligt over de actuele situatie in Afghanistan. De commissaris-generaal heeft tevens, bij zijn aanvullende nota van 10 september 2024, de gehanteerde landeninformatie geactualiseerd.

5.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn raadsman en een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES